[४. महामंगलसूत्तं]

एवं मे सूतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अञ्ञतरा देवता अभिक्कन्ताय रत्तिया अभिक्कन्तवण्णा केवलकप्पं जेतवनं ओभासेत्वा येन भगवा तेनुपसंकमि, उपसंकमित्व भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्ठासि । एकमन्तं ठिता खो सा देवता भगवन्तं गाथाय एज्झभासि—

258 बहू देवा मनुस्सा च मंगलानि अचिन्तयुं ।
आकंखमाना सोत्थानं ब्रूहि मंगलमुत्तमं ।। १ ।।

259 असेवना च बालानं पण्डितानं च सेवना ।
पूजा च पूजनीयानं एतं मंगलमुत्तमं ।। २ ।।

260 पतिरूपदेसवासो च पुब्बे च कतपुञ्ञता ।
अत्तसम्मापणिधि च एतं मंगलमुत्तमं ।। ३ ।।

261 बाहुसच्चं च सिप्पं च विनयो च सुसिक्खितो ।
सुभासिता च या वाचा एतं मंगलमुत्तमं ।। ४ ।।

262 मातापितु उपट्ठानं पुत्तदारस्स संगहो ।
अनाकुला च कम्मन्ता एतं मंगलमुत्तमं ।। ५ ।।

263 दानं च धम्मचरिया च ञातकानं च संगहो ।
अनवज्जानि कम्मानि एतं मंगलमुत्तमं ।। ६ ।।

264 आरति विरति पापा मज्जपाना च संयभो ।
अप्पमादो च धम्मेसु एतं मंगलमुत्तमं ।। ७ ।।

265 गारवो च निवातो च सन्तुट्ठि च कतञ्ञुता ।
कालेन धम्मसवणं एतं मंगलमुत्तमं ।। ८ ।।

266 खन्तिं च सोवचस्सता समणानं च दस्सनं ।
कालेन धम्मसाकच्छा एतं मंगलमुत्तमं ।। ९ ।।

267 तपो च ब्रह्मचरिं च आरिसच्चान दस्सनं ।
निब्बाणसच्छिकिरिया च एतं मंगलमुत्तमं ।। १० ।।

268 फुट्ठस्स लोकधम्मेहि चित्तं यस्स न कम्पति ।
असोकं विरजं खेमं एतं मंगलमुत्तमं ।। ११ ।।

269 एतादिसानि कत्वान सब्बत्थमपराजिता ।
सब्बत्थ सोत्थिं गच्छन्ति तं तेसं मंगलमुत्तमंऽति ।। १२ ।।

महामंगलसुत्तं निट्ठितं ।